

S. A. 8. 1. 12
27

Den svenska folk- kroppens sanering.

Utkast till rashygienisk po- litik för Sverige.

En föreläsningsserie af docenten
Lundborg.

Rashygieniska principer har utgjort ämnet för en föreläsningsserie, som docenten H. Lundborg i dessa dagar hållit i Karlstad å en hembygdskurs, anordnad af Värmlands nation i Uppsala. Några af de synpunkter, som framfördes, må här återgifvas.

Med ledning af statistiska taflor och diagram redogjorde talaren för födelse- och dödstal inom Sverige och andra länder samt dessutom för folkökningen, giftermålsfrekvensen, emigrationen, antalet oäkta födda barn etc. och däraf hämtades följande lärdomar: Sverige företer mycket låg dödlighet, sjunkande nativitet, ovanligt låg giftermålsfrekvens och sena giftermål samt stark utvandring. Det svenska folket tillväxer mindre raskt än de öfriga skandinaverna, och dessa i sin tur mindre än andra germaner (exempelvis tyskarna). I Sverige är åldersfördelningen onaturlig, i det att de lifskraftigaste åldrarna äro proportionsvis svagast representerade, under det att barn och gamla äro i öfvertal. Vidare har Sverige att uppvisa den högsta procenten oäkta barn, högre än i något annat europeiskt land.

Allt detta lär oss statistiken. Det tyder på, att den svenska folkroppen icke är riktigt sund. Det är därför rashygienens plikt att uttala varnande ord.

Skulle nu det s. k. tvåbarnssystemet, som tyckes utbreda sig i Europa alltmör och äfven hos oss i städerna åtminstone, bli folksed i Sverige, då är verklig fara för handen. Sveriges framtid kan i sådant fall ej blifva annat än mycket oviss, och landets själfständighet kommer att stå på spel. Prof. Fahlbeck, som ägnat denna fråga mycket uppmärksamhet, har räknat ut, att en så ringa fruktsamhet måste medföra en rask tillbakagång af folknumerären. Detta i sin tur medför ett sjunkande af kulturen och minskad värnkraft äfven gent emot yttre fiender.

Frankrike utgör för oss och andra ett varnande exempel i detta hänseende. Docenten Lundborg anförde ett yttrande af f. presidenten Roosevelt i Amerika: "En nation, hvars söner ej vilja försvara sitt land, och hvars döttrar ej vilja föda barn, är en dödsdömd nation". För egen del ville tal. tillägga, att de gifta kvinnor, som utan giltig anledning (af bekvämlighet, nöjeslystnad, rädsla o. d.) undandraga sig moderskapsplikter (innefattande äfven digifningen) äro att jämnställa med värnpliktiga soldater i fält, hvilka fly, så fort fienden nalkas.

Bäggedera förråda de sitt land i nödens stund. Kvinnorna uppfatta ännu mångenstädes moderskapet som en privatsak, hvilket det dock ingalunda är.

En stat, som går en oviss framtid till mötes, har rätt att begära af sin befolkning, att hvar och en, man som kvinna, gör sin plikt mot fäderneslandet. Mäns skyldighet till värnplikt mot yttre fiender är allmänt erkänd; kvinnornas åter gent emot inre fiender (folkförminskning, rasdegeneration, lyx m. m.) torde komma att blifva det i icke mindre grad.

Härvidlag kunna de ledande männen inom ett land (statsmän, politici o. s. v.) uträtta mycket, om de hafva den rätta förståelsen af ärftlighetens betydelse för kommande släkten. De rashygieniska principerna måste fram. Den allmänna opinionen (ansvarskänslan) måste väckas och bearbetas.

En engelsk rashygieniker dr Saleeby fastslår, att "Storbritannien i nutiden har att göra sitt val mellan en nationell raskultur eller finna sig i det öde, som drabbat alla dess stora föregångare från Babylon till Spanien".

Till slut anförde tal. följande programpunkter, efter hvilka arbetet i Sverige kan bedrifvas. På några håll är det redan i full gång.

Rashygienisk politik

(med tanke på Sverige).

1. Den allmänna opinionen bör i tal och skrift bearbetas (med utgångspunkt från högskolorna). Ansvar gent emot kommande släkten bör väckas.

2. Ärftlighetsforskning bör energiskt bedrifvas (enligt modernt biologiska principer). Ett under statens kontroll stående institut för ärftlighetsforskning bör inrättas.

3. Emigrationen, som åstadkommer en alltför stark åderlätning af vårt folk, bör hämmas.

4. Alkoholism och veneriska sjukdomar, hvartill kommer tuberkulos, måste med all makt bekämpas, såsom skadebringande icke blott för det nu lefvande släktet, utan också för kommande.

5. Sociala "sumpmarker" böra dräneras. Verkligt urartade eller förkomna individer, som förefinnas i många tusental i vårt land, liksom i andra kulturländer, äga ej nödig tillsyn, utan verka utvecklingshämmande och skadligt för rasen. Statsmakterna böra ägna dessa grupper den största uppmärksamhet.

6. Stat och enskilda böra hjälpas åt att som motvikt mot den rasfientliga s. k. industrialismen (d. v. s. ej industriens i och för sig) uppbygga mönsterhem på landet för att stödja jordbruket. En sund jordbrukande befolkning är ett lifsvillkor för ett folk, som ej vill urarta.

7. Mer ingripande lagförslag i direkt rashygieniskt syfte böra ej ännu söka frampressas, då tiden därför ej är mogen.

8. Den förmögnare delen af landets befolkning, som ej själf vill eller kan deltaga aktivt i detta arbete för fosterlandet, kan dock afsevärdt befrämja detsamma genom moraliskt eller ekonomiskt understöd.

9. Rashygienen, som är i sann mening fosterländsk, är oberoende af den politiska partibildningen (dagspolitiken).